

der har været ført Forhandling om her, at der er anvendt adskillige Beløb til at sælge Majsen til billigere Pris. Det er der- ved, at Overskuddet er blevet formindsket. Men naar den højtærede Minister saaledes kun har 2,8 Millioner til Rest, saa bør han i hvert Fald opføre dem dér, hvor de hører hjemme; og det er det, jeg foreslaar, og som jeg nu hører at den højtærede Minister ikke under nogen som helst Omstændigheder vil. Saa siger den højtærede Landbrugsminister, at saa skulde dog i alt Fald Udgifterne til Sønderjylland føres paa den foregaaende Kornordning. Maa jeg gøre opmærksom paa, at det er aldeles umuligt at opføre som Udgift ved den foregaaende Kornordning Beløb, som er anvendt til Levnedsmiddeladministrationen i en Landsdel, som ikke paa det Tidspunkt tilhørte Danmark, og hvor der ikke er Tale om en Kornordning, men om Tilskud til forskellige Levnedsmiddelforanstaltninger under Afstemningen o. s. v. Man kan ikke trække saadanne Udgifter ind i den for Landet gældende Kornordning. Dernæst siger den højtærede Minister, at man kan ikke opføre for hans Kornordning Tabet ved Realisation af Korn. Ja, er det ikke interessant at se, hvorledes Ministeren, saa snart det Korn, han handler med, sælges under den Pris, han har overtaget det til, betegner det som en Realisation, der er ham uvedkommende? — men da han her i Rigsdagen forelagde sin Plan, var det Korn, han vilde handle med og tjene 50 Mill. Kr. paa, det samme Korn. Hvorledes han nu, da det er gaaet ham imod, undtager det fra Kornordningen, naar han, hvis det var gaaet ham med, vilde have opført det til Indtægt for Kornordningen, forstaar jeg ikke. Den samme Fremgangsmaade maa i Sandhed anvendes i begge Tilfælde. Dernæst siger Ministeren, at man maa regne ham til gode, at han betalte saa høj en Pris for Kornet, og hvad betalte jeg i Forhold dertil for mit? Ja, men jeg har aldeles ikke paa nogen Maade antydnet, at den højtærede Ministers Kornordning er blevet dyrere, end den burde være, jeg har blot sagt, at hele hans Tilrettelæggelse af denne Sag, hvor han fremstillede det, som om han kunde gennemføre en Kornlov for ingenting, nu er afsløret. Jeg har hele Tiden sagt, at denne Kornordning vilde komme til at koste det, den faktisk har kostet, saa der er ikke noget overraskende for mig, og jeg har ikke bebrejdet Ministeren den Ting, jeg har kun bebrejdet ham, at han har villet tilsløre det, men for øvrigt kan Spørgsmaalet om, hvorvidt det i og for sig har været til Held for Landbrugerne,

at Ministeren gik saa højt op med Kornprisen, være Genstand for virkelig alvorlig Drøftelse, thi den mægtige Prisopgang, som den højtærede Minister den Gang gennemtvang, og som ogsaa var nødvendig, naar han ikke vilde fortsætte Ombytningsordningen fra det foregaaende Aar, har været i høj Grad medvirkende til at stimulere Prisniveauet og derigennem Lønniveauet, og alle de Vanskeligheder, vi har haft med Prisniveauets og Lønniveauets Sænkning, har været forøget bl. a. ved den højtærede Ministers Kornpolitik.

Saa kommer den højtærede Minister til Fremstillingen af sin Administration, og dér siger den højtærede Minister, at hans Ordning til de samme Formaal har været 12 Mill. Kr. billigere. Naar man ser bort fra Forrentningen — det er et Tal, som ikke direkte vedrører Administrationen — men naar man tager de Ting, som sædvanlig er opført, naar der er Tale om Behandlingen af Kornloven, nemlig Lagerleje, Tørring, Fragt og Kørsel og den virkelige Kontoradministration, saa er Forholdet det, at den højtærede Ministers har kostet 28,8 Mill. Kr. og den foregaaende Kornordning 38,4 Mill. Kr. Forskellen er altsaa lidt over 9,5 Mill. Kr. Nu siger den højtærede Minister imidlertid, at det er en Lov, der tjente akkurat de samme Formaal, men det ved den højtærede Minister er ikke Tilfældet, og det kan man se, hvis man tager Regnskaberne for de to Ernæringslove og lægger dem ved Siden af hinanden. Den højtærede Minister har haft at bestyre 473 000 Tons Korn og intet andet, jeg havde det foregaaende Aar 483 000 Tons Korn, altsaa 10 000 Tons mere, samt 85 000 Tons Majs og 70 000 Tons Oliekager, altsaa 155 000 Tons Ombytningsvarer. At det nødvendigvis maa medføre forøgede Udgifter til Lagerleje, til Transport og Kørsel og til Administration, er noget, som ethvert Menneske kan forstaa. Den højtærede Minister derimod springer helt over det, og naar selve den Ombytningsordning, som for øvrigt af den højtærede Ministers Parti her i Folketinget og i Landstinget fik en særlig kostbar Form, en Form, som man fra Brødkornsadministrationens Side protesterede imod og sagde: Hvis man gennemfører denne Form, vil den blive ganske overordentlig kostbar, ønskedes af Landbruget, fordi den vilde være hensigtsmæssig for det, saa kan man dog ikke bagefter klage over, at den Form har kostet noget som helst. 150 000 Tons Majs og Oliekager kan ikke lagres for ingenting eller køres paa Jernbane for ingenting. Men hvad der har Interesse, er at se, hvorledes den højtærede Minister stillede